

Arrest

nr. 43 642 van 20 mei 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de stad Kortrijk, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 29 januari 2010 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan verzoekende partij ter kennis gebracht op dezelfde dag.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de repliekmemoire en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 april 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald 11 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. DECALUWE, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. VAN HOECKE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 9 december 2009 dient verzoeker die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Verzoeker verklaart te verblijven op het adres X.

Op 15 december 2009 vraagt de stad Kortrijk aan de lokale politie een woonstcontrole te verrichten.

Op 7 januari 2010 stelt de lokale politie een verslag op waaruit blijkt dat verzoeker zijn verblijfplaats niet heeft op het desbetreffend adres, dat het correcte adres van verzoeker niet bekend is, dat betrokkene niet werd aangetroffen op desbetreffend adres en dat verzoekers naam niet op de bel kan worden aangetroffen.

Op 29 januari 2010 neemt de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk de beslissing tot niet inoverwegingneming van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt.

“BESLISSING TOT NIET INOVERWEGINGNEMING

Van een aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

*De genaamde / de persoon die verklaart te heten A. H. (naam en voornaam),
van Marokko nationaliteit,
geboren te (...), op (in) (...)*

heeft zich op 09.12.2009 bij het gemeentebestuur aangemeld om met toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk in te dienen.

Genoemde vreemdeling gaf te kennen te verblijven op het volgende adres: D.C. 123/0011 – 8500 Kortrijk.

Uit de controle op 07.01.2010 blijkt echter dat deze vreemdeling niet werkelijk op dit adres woont.

Bijgevolg kan de aanvraag in het kader van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, niet in overweging worden genomen.”

2. Over de rechtspleging

Artikel 39/72 *juncto* artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De verwerende partij bezorgt de griffier binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.”

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt ambtshalve vast dat het administratief dossier van verwerende partij tijdig werd ingediend doch dat verwerende partij *in casu* geen nota met opmerkingen heeft toegestuurd.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert verzoeker het volgende aan.

“Enige middel: schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van de materiële motiveringsverplichting en van het redelijkheidsbeginsel

Doordat de verwerende partij oordeelde dat de regularisatie-aanvraag van verzoeker dd. 09.12.2009 niet in overweging kan genomen worden omdat uit de woonstcontrole op 07.01.2010 blijkt dat verzoeker niet op het aangegeven adres, D. C. 123/0011 te 8500 Kortrijk, woont.

Terwijl verzoeker sinds begin december 2009 nochtans wel degelijk op het adres D. C. 123/0011 te 8500 Kortrijk woont.

Onder stuk 1 legt verzoeker een brief voor van zijn raadsman die hij op 11.12.2009 wel degelijk heeft ontvangen op het desbetreffende adres.

Verzoeker woont daar meerbepaald samen met de heer M. D. en de heer Y. D. Enkel de eerste is er officieel gedomicilieerd, de tweede heeft eveneens een hangende regularisatie-procedure. Onder stuk 2 legt verzoeker een verklaring voor van dhr. M. D. en onder stuk 3 een bericht van Stad Kortrijk voor de heer Y. D. met melding van het desbetreffende adres.

Uit het administratief dossier van verwerende partij blijkt dat de wijkinspecteur van Politie, I. V., op 07.01.2010 een onderzoek heeft uitgevoerd, waarbij besloten werd dat de persoon zijn verblijfplaats niet heeft op het opgegeven adres, aan de hand van de volgende vaststellingen;

'Betrokkene niet aangetroffen.

Betrokkenes naam niet op bel.'

Op de bel stond inderdaad enkel de naam van M. D.. doch verzoeker verblijft wel degelijk op het aangegeven adres, en is, behoudens kortstondig voor een boodschap (meestal na 17u00), quasi constant aanwezig op dit adres.

Blijkbaar is de wijkagent juist langsgekomen op een moment dat verzoeker op boodschap was, doch een grondigere woonstcontrole ging wel degelijk aangetoond hebben dat verzoeker op het aangegeven adres verblijft.

In casu is de wijkagent maar één keer langsgeweest, en werd er geen enkele boodschap nagelaten in de brievenbus, wat bezwaarlijk als een grondige woonstcontrole kan worden aanzien.

Eén en ander is des te vreemd, nu verzoeker zich herinnert dat er op 12.01.2010 een (vrouwelijke) wijkagent is langsgekomen in het kader van de regularisatie-aanvraag van de heer Y. D. Op dit ogenblik was ook verzoeker aanwezig en hij vroeg de wijkagent nog hoe het stond met zijn dossier, maar deze antwoordde dat zij daar niets van wist. Tot bewijs van de positieve woonstcontrole van de heer Y. D. verwijst verzoeker naar stuk 3, namelijk de uitnodiging van de Stad Kortrijk dd. 01.02.2010.

Verzoeker verwijst hierbij naar het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nr. 28 893 van 19 juni 2009, waarin werd geoordeeld:

'Een beslissing waarbij een aanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, kan enkel worden getroffen indien ondubbelzinnig uit een werkelijke controle ter plaatse blijkt dat verzoekster niet feitelijk verblijft op het door haar opgegeven verblijfsadres. Door de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren via de verwijzing naar een verslag van een agent waaruit blijkt dat verzoekster 'niet te treffen (is). Geen namen op bel. Pand heeft 6 bellen.', stelt de Raad vast dat hieruit niet ondubbelzinnig blijkt dat verzoekster niet feitelijk verblijft op het door haar opgegeven verblijfsadres, te meer daar verzoekster met bijgevoegde stukken heeft aangetoond dat zij op 27 februari 2009 (vóór de woonstcontrole) een brief van de Christelijke Mutualiteit op dit adres heeft ontvangen.'

In casu werd de bestreden beslissing genomen op grond van gelijkaardige vaststellingen, zodat ook in casu niet ondubbelzinnig vaststaat dat verzoeker niet verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres, en er bijgevolg niet kon besloten worden tot niet-inoverwegingneming van verzoekers aanvraag.

Zoals ook in het bovenvermelde arrest werd verwezen naar de briefwisseling die de betrokkene op haar aangegeven adres had ontvangen reeds voor de woonstcontrole, verwijst verzoeker naar de brief die hij op 11.12.2009, dus ook voor zijn woonstcontrole, heeft ontvangen van zijn raadsman (stuk 1), alsmede naar de stukken 2 en 3 m.b.t. zijn huisgenoten, dhr. M. D. en dhr. Y. D.

Verzoeker wenst hierbij ook op te merken dat zijn regularisatie-aanvraag gebaseerd is op een criterium dat slechts tot 15.12.2009 kon worden ingeroepen. De bestreden beslissing heeft voor verzoeker dan ook verregaande gevolgen, namelijk geen kans meer op regularisatie, zodat een grondigere woonstcontrole in casu zeker op zijn plaats was geweest.

Uit al het bovengaande blijkt dat het voorliggende verslag van de wijkagent dan ook niet voldoende was om te besluiten tot een niet-inoverwegingneming van verzoekers regularisatie-aanvraag, zodat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is noch in redelijkheid werd genomen."

3.2. In de repliekmemoire repliceert verzoeker het volgende:

"Verzoeker neemt akte van het feit dat verwerende partij geen nota heeft ingediend.

Enkel het administratief dossier werd ingediend, hetgeen geen enkel nieuw element bevat en dan ook geenszins een antwoord biedt op de argumentatie uit verzoekers verzoekschrift.

Verzoeker volhardt dan ook integraal in zijn verzoekschrift dd. 26.02.2010."

3.3. Verzoeker voert de schending van de materiële motiveringsverplichting aan.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze

overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Verzoeker voert aan dat hij wel degelijk op het door hem opgegeven adres, namelijk D.C. 123 bus 11 te Kortrijk woont. Verzoeker voegt in bijlage bij het verzoekschrift een brief van zijn raadsman, die hij op 11 december 2009 op het desbetreffende adres heeft ontvangen. Verzoeker stelt dat hij op het voormelde adres samenwoont met de heer M.D., die er officieel is gedomicilieerd en de heer Y.D., van wie de aanvraag tot regularisatie ook hangende is. Verzoeker voegt tevens in bijlage bij het verzoekschrift een verklaring op eer van de heer M.D., waarin deze verklaart dat verzoeker wel degelijk op het voormelde adres woont, alsook een schrijven van de stad Kortrijk gericht aan de heer Y.D., waarin melding wordt gemaakt van het desbetreffende adres. Verzoeker is van mening dat een grondiger woonstcontrole wel degelijk zou hebben aangetoond dat verzoeker op het aangegeven adres verblijft. Verzoeker duidt erop dat *in casu* bezwaarlijk van een grondige woonstcontrole kan worden gesproken daar de wijkagent slechts één maal is langsgesproken waarbij deze laatste daarenboven geen enkele boodschap in de brievenbus heeft nagelaten. Verzoeker verwijst hierbij naar een arrest van de Raad nr. 28 893 van 19 juni 2009 en merkt daarbij op dat de huidige bestreden beslissing werd genomen op grond van gelijkaardige vaststellingen, met name werd ook verwezen naar de briefwisseling die de betrokken vreemdeling op het aangegeven adres had ontvangen vóór de woonstcontrole zodat ook *in casu* niet ondubbelzinnig vaststaat dat verzoeker niet verblijft op het door hem opgegeven adres en er bijgevolg niet kon besloten worden tot niet inoverwegingneming van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf. Verzoeker acht het verslag van de wijkagent dan ook niet voldoende om te besluiten tot een niet inoverwegingneming van verzoekers aanvraag om machtiging tot verblijf zodat de bestreden beslissing niet afdoende werd gemotiveerd, noch in redelijkheid werd genomen.

Er dient opgemerkt te worden dat artikel 9 van de Vreemdelingenwet als algemene regel stelt dat een machtiging om langer dan drie maanden in het Rijk te verblijven door een vreemdeling moet worden aangevraagd bij de Belgische diplomatieke of consulaire post die bevoegd is voor zijn verblijfplaats of zijn plaats van oponthoud in het buitenland. Overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet wordt het hem in buitengewone omstandigheden evenwel toegestaan die aanvraag te richten tot de burgemeester van de plaats waar hij verblijft in België.

De bestreden beslissing verwijst naar de controle van de lokale politie om te stellen dat verzoeker niet werkelijk op het door hem opgegeven verblijfsadres woont. Het “verslag betreffende het onderzoek naar de werkelijke verblijfplaats van de personen en de gezinnen op het grondgebied van de stad, zoals bepaald in artikel 7, § 5 van het K.B. van 16.02.1992 betreffende de bevolkings- en vreemdelingenregisters” van de inspecteur van de politie, opgesteld op 7 januari 2010, zoals het zich bevindt in het administratief dossier, vermeldt het volgende: *“De persoon/personen vermeld op de ommezijde hun verblijfplaats niet hebben op het opgegeven adres, maar wel op het volgend adres: onbekend”* en *“Dit besluit is genomen aan de hand van volgende vaststellingen: Betrokkene niet aangetroffen. Betrokken naam niet op bel”*.

Er wordt op gewezen dat de term “van de plaats waar hij verblijft” in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet duidt op een feitelijke toestand. De Raad van State bepaalt in dit verband: *“De term ‘verblijven’ duidt op een feitelijke toestand. Dit kan trouwens niet anders aangezien de vreemdeling die zich beroept op artikel 9, alinea 3 van de wet van 15 december 1980 uiteraard nog niet beschikt over een machtiging tot verblijf en dus nooit kan ingeschreven zijn in hetzij een vreemdelingen- hetzij een bevolkingsregister.”* (RvS 25 januari 1996, nr. 57 831).

Een beslissing tot niet inoverwegingneming van een aanvraag overeenkomstig artikel 9bis van de Vreemdelingenwet, kan enkel worden getroffen indien ondubbelzinnig uit een werkelijke controle ter plaatse blijkt dat verzoeker niet feitelijk verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres. Door de niet inoverwegingneming van de aanvraag om machtiging tot verblijf van verzoeker via de verwijzing naar een verslag van een inspecteur van de politie van 7 januari 2010 waaruit blijkt dat *“De persoon/personen vermeld op de ommezijde hun verblijfplaats niet hebben op het opgegeven adres, maar wel op het volgend adres: onbekend”* en *“Dit besluit is genomen aan de hand van volgende vaststellingen: Betrokkene niet aangetroffen. Betrokken naam niet op bel”*, stelt de Raad vast dat hieruit niet ondubbelzinnig blijkt dat verzoeker niet feitelijk verblijft op het door hem opgegeven verblijfsadres, te meer daar verzoeker met bijgevoegde stukken bij het verzoekschrift heeft aangetoond dat hij op 11

december 2009, en dus vóór de woonstcontrole, een brief van zijn raadsman op dit adres heeft ontvangen.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige door verzoeker als geschonden aangewezen bepalingen en beginselen in het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet meer te worden onderzocht.

Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

Waar verzoeker verwijst naar de instructie van 19 juli 2009, wijst de Raad erop dat deze instructie werd vernietigd bij arrest van de Raad van State nr. 198.769 van 9 december 2009 zodat verzoeker hier niet met goed gevolg naar kan verwijzen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de burgemeester van de stad Kortrijk van 29 januari 2010 tot niet inoverwegingneming van een aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9bis van de wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig mei tweeduizend en tien door:

mevr. A. DE SMET, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET